

Regulament privind alte drepturi de asigurări sociale

Cuprins:

Alte drepturi de asigurări sociale – Dispoziții generale
Secțiunea 1 Indemnizația pentru incapacitate de muncă – art. 86 – 90 din Lege
Secțiunea 2 Indemnizația de maternitate – art. 91 – 93 din Lege
Secțiunea 3 Ajutorul pentru creșterea copilului – art. 94 – 95 din Lege
Secțiunea 4 Ajutorul de deces – art. 96 – 98 din Lege
Secțiunea 5 Alte dispoziții comune – art. 99– 105 din Lege

Alte drepturi de asigurări sociale – Dispoziții generale

Art. 1.

Alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților și urmașilor acestora prevăzute de Legea nr.72/2016 se exercită prin C.A.A., sucursalele și filialele acesteia.

Art. 2.

Alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților sunt guvernate de următoarele acte normative:

- a) Legea nr.72/2016 privind sistemul de pensii si alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, denumită în continuare Lege;
- b) Statutul C.A.A., denumit în continuare Statut;
- c) Regulamentul de pensii emis de C.A.A.;
- d) Legea nr.51/1995 privind organizarea si exercitarea profesiei de avocat;
- e) Statutul profesiei de avocat;
- f) Hotărârile emise de Consiliul Uniunii Naționale a Barourilor din România,
- g) Decizii și hotărâri ale Consiliului de Administrație al Casei de Asigurări a Avocaților din Romania;
- h) Alte acte normative cu aplicabilitate si in sistemul C.A.A..

Art. 3.

(1) Alte drepturi de asigurări sociale acordate de sistemul C.A.A. sunt cele prevăzute de art. 85 alin. (1) din Lege.

(2) Condițiile generale care trebuie să fie îndeplinite sunt cele prevăzute de art. 85 alin.(2) din Lege.

Art. 4.

În sensul art. 11 lit. a) contribuțiile lunare obligatorii, se determină în funcțiile de veniturile efectiv realizate din indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă, indemnizația de maternitate sau ajutorul pentru creșterea copilului, în funcție de situația concretă a fiecărui asigurat

Art. 5.

Asiguratul care nu-și achită contribuția obligatorie la sistem sau cota procentuală din indemnizațiile și ajutoarele primite (pentru incapacitate temporară de muncă,

maternitate, creșterea copil), indiferent pe ce perioadă, nu va putea beneficia de nici un fel de prestații de asigurări sociale, cu excepția ajutorului de deces care se acordă fără a fi condiționat de realizarea unui anumit stagiu de cotizare, în conformitate cu art. 98 alin. (2) din Lege.

Art. 6.

Sumele reprezentând alte drepturi de asigurări sociale din sistemul C.A.A. se calculează fără rotunjire prin eliminarea zecimalelor

Art. 7.

Prin data producerii riscului asigurat se înțelege:

- a) prima zi de incapacitate înscrisă în certificatul medical pentru incapacitate temporară de muncă;
- b) prima zi de concediu medical pentru sarcină sau, după caz, data producerii nașterii, pentru indemnizația de maternitate;
- c) data nașterii copilului sau, după caz, data solicitării dreptului pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani și, respectiv, 3 ani.

Secțiunea 1

Indemnizația pentru incapacitate de muncă – art. 86 – 90 din Lege

Art. 8.

(1) Noțiunea, condițiile de acordare a indemnizației de incapacitate de muncă sunt reglementate de art. 86 din Lege.

(2) Durata de acordare și condiții suplimentare formale pentru indemnizația de incapacitate temporară de muncă sunt reglementate de art. 87 din Lege.

(3) Data de la care se acordă indemnizația de incapacitate temporară de este reglementată de art. 88 alin. (1) din Lege

(4) Acordarea indemnizației de incapacitate temporară de muncă pe perioada vacanțelor judecătorești este reglementată de art. 88 alin. (2) din Lege.

(5) Modul de calcul al indemnizației de incapacitate temporară de muncă se stabilește prin hotărâre a Consiliului UNBR în conformitate cu dispozițiile art. 89 din Lege.

(6) Dovada incapacității temporare de muncă se face conform art. 90 din Lege

(7) Condiția formală de comunicare a evenimentului generator al incapacității temporare de muncă este prevăzut de art. 102 din Lege

(8) Condițiile în care certificatele medicale pot fi verificate sunt prevăzute de art. 103 alin. (1) și (3) cu aplicare art. 43 din Lege

(9) Certificatul medical pentru o incapacitate mai mare de 180 de zile este valabil în condițiile art. 103 alin. (2).

(10) Baza de calcul a indemnizației de incapacitate temporară de muncă este reglementată de art. 105 din lege.

Art. 9.

(1) Cuantumul indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă pentru o lună întregă nu poate fi mai mare decât venitul de referință pe profesie.

(2) Dacă incapacitatea privește numai o fracțiune de lună respectivă, indemnizația se plătește proporțional cu numărul de zile lucrătoare de incapacitate.

(3) În situația prevăzută la alin. (2) cuantumul indemnizației pentru incapacitate de muncă pe o fracțiune de lună se stabilește după formula:

$$IIM = IIML \times \frac{NZLIIM}{NZLL}$$

în care:

- a) IIM are înțelesul de cuantum efectiv al indemnizației de incapacitate de muncă pe fracțiune de lună;
- b) IIML are înțelesul de indemnizația de incapacitate de munca lunară stabilită pentru o lună întreagă conf. art. 89 din Lege și plafonată conform alin. (1);
- c) NZLIIM are înțelesul de număr de zile lucrătoare aferente perioadei de acordare a indemnizației de incapacitate de muncă;
- d) NZLL are înțelesul de număr total de zile lucrătoare din luna respectivă.

(4) Dacă incapacitatea temporară de muncă privește numai o fracțiune de lună și în luna respectivă s-au realizat și venituri din profesie, indemnizația pentru incapacitate însumată cu veniturile din profesie din luna respectivă nu poate depăși suma reprezentând venitul de referință pe profesie.

(5) Nu sunt considerate venituri din profesie în luna respectivă veniturile din oficii încasate pentru servicii prestate în luni anterioare. Asiguratul trebuie să facă dovada faptului că aceste venituri sunt aferente unor servicii prestate anterior intrării în concediu pentru incapacitate de muncă.

(6) Dacă venitul din profesie pe luna menționată la alin. (4) este mai mare decât venitul de referință pe profesie în vigoare la data soluționării cererii, avocatul nu are dreptul la indemnizație de incapacitate temporară de muncă.

Art. 10.

Pot beneficia de indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă avocații activi înscriși pe tabloul avocaților, inclusiv avocații activi care cumulează veniturile din profesie cu pensia, indiferent de sistemul de pensii din care încasează pensia.

Secțiunea 2

Indemnizația de maternitate – art. 91 – 93 din Lege

Art. 11.

(1) Noțiunea, durata și unele situații speciale privind indemnizația de maternitate sunt reglementate de art. 91 din Lege și 40 din Statut.

(2) Dispozițiile de acordare a indemnizației de maternitate sunt prevăzute de art. 92 din Lege.

(3) Modul de suportare și cuantumul indemnizația de maternitate este reglementat de art. 93 din Lege.

(4) Baza de calcul a indemnizației de maternitate este reglementată de art. 105 din lege.

Art. 12.

(1) Cuantumul indemnizației de maternitate se stabilește prin hotărârea a Consiliului UNBR în conformitate cu prevederile art. 93 din Lege.

(2) Cuantumul indemnizației de maternitate pentru o lună întreagă nu poate fi mai mare decât venitul de referință pe profesie.

(3) Dacă indemnizația de maternitate privește numai o fracțiune din luna respectivă, indemnizația se plătește proporțional cu numărul de zile lucrătoare de concediu de maternitate.

(4) În situația prevăzută la alin. (3) cuantumul indemnizației de maternitate pe o fracțiune de lună se stabilește după formula:

$$IM = IML \times \frac{NZLI}{NZLL}$$

în care:

- a) IM are înțelesul de quantum efectiv al indemnizației de maternitate pe fracțiune de lună
- b) IML are înțelesul de indemnizația de maternitate lunară stabilită conf. alin. (1) și plafonată conform alin. (2);
- c) NZLI are înțelesul de număr de zile lucrătoare aferente perioadei de acordare a indemnizației de maternitate;
- d) NZLL are înțelesul de număr total de zile lucrătoare din luna respectivă.

(5) Dacă indemnizația de maternitate privește numai o fracțiune din luna respectivă, având în vedere prevederile art. 91 alin. (2) din Lege, indemnizația se acordă și dacă asiguratul a realizat venituri din profesie din activități profesionale doar în situația în care acestea au fost desfășurate în afara perioadei de acordare a indemnizației de maternitate.

(6) În perioada în care asiguratul realizează venituri din profesie nu poate beneficia de indemnizație de maternitate, în conformitate cu prevederile art. 91 alin. (2) din Lege.

Secțiunea 3

Ajutorul pentru creșterea copilului – art. 94 – 95 din Lege

Art. 13.

(1) Noțiunea, durata și unele situații speciale privind indemnizația de maternitate sunt reglementate de art. 94 alin. (1), (2), (3) și (5) din Lege și 41 din Statut.

(2) Stabilirea cuantumului ajutorului pentru creșterea copilului este reglementată de art. 94 alin. (4) din Lege.

(3) Sistarea de drept ajutorului pentru creșterea copilului este reglementată de art. 95 din Lege.

Art. 14.

(1) Dacă ajutorul pentru creșterea copilului privește numai o fracțiune din luna respectivă, ajutorul se plătește proporțional cu numărul de zile lucrătoare de concediu de creștere a copilului.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) cuantumul ajutorului pentru creșterea copilului pe o fracțiune de lună se stabilește după formula:

$$ACC = ALCC \times \frac{NZLACC}{NZLL}$$

în care:

- a) ACC are înțelesul de quantum efectiv al ajutorului de creștere a copilului pe fracțiune de lună
- b) ALCC are înțelesul de quantum al ajutorul lunar de creștere a copilului lunar stabilit conf. art. 94 alin. (4) din Lege
- c) NZLACC are înțelesul de număr de zile lucrătoare aferente perioadei de acordare a ajutorului de creștere a copilului
- d) NZLL are înțelesul de număr total de zile lucrătoare din luna respectivă.

Art. 15.

(1) Ajutorul pentru creșterea copilului se acordă pe perioada pentru care beneficiarul a optat pentru beneficiul de concediu pentru creșterea copilului, dar până la împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copilului cu handicap.

(2) După împlinirea vârstei de 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copilului cu handicap, sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților nu mai acordă ajutor pentru creșterea copilului, chiar dacă în sistemul public se acordă alte forme de concediu pentru creșterea copilului și/sau de sprijin material.

(3) Ajutorul pentru creșterea copilului se acordă pe perioada pentru care beneficiarul a solicitat și obținut suspendarea din profesie - potrivit art. 28 litera d) din Legea 51/1995 și art. 49 litera d) din Statutul profesiei de avocat

Art. 16.

(1) Ajutorul pentru creșterea copilului se acordă asiguraților sistemului propriu al avocaților independent dacă aceștia au optat sau nu pentru o indemnizație de creștere a copilului reglementată de dispozițiile O.G. nr. 111/2010.

(2) Ajutorul pentru creșterea copilului se acordă asiguraților sistemului propriu al avocaților independent de durata și quantumul indemnizației pentru creșterea copilului pentru care aceștia au optat în conformitate cu dispozițiile O.G. 111/2010.

(3) Are dreptul la ajutorul pentru creșterea copilului doar unul dintre părinți dacă pe perioada primirii ajutorului nu realizează venituri din profesie.

(4) Nu sunt considerate venituri din profesie care să împiedice acordarea ajutorului pentru creșterea copilului, onorariile din oficii și onorarii încasate pentru servicii prestate anterior intrării în concediu pentru creșterea copilului.

(5) Asiguratul trebuie să facă dovada faptului că veniturile prevăzute de alin. (4) sunt onorarii încasate pentru servicii prestate anterior intrării în concediu pentru creșterea copilului.

Art. 17.

(1) Dreptul la ajutor pentru creșterea copilului încetează anterior expirării perioadei pentru care s-a optat, anterior încetării suspendării din profesie ori anterior împlinirii de către copil a vârstei de 2 ani dacă beneficiarul prestează activități specifice profesiei de avocat, așa cum sunt acestea reglementate în Legea 51/1995 și în Statutul profesiei de avocat, în conformitate cu prevederile art. 95 din Lege

(2) Sistarea ajutorului pentru creșterea copilului se face urmare a constatării de către Consiliul filialei a prestării activităților profesionale, la sesizarea avocatului îndreptățit ori a altei persoane, și în acest din urmă caz după dovedirea celor sesizate prin orice mijloc de probă admis de lege și ascultarea celui în cauză.

(3) Sistarea ajutorului urmare a prestării de activități profesionale de către beneficiar operează din prima zi a lunii în care s-au prestat aceste activități.

Secțiunea 4

Ajutorul de deces – art. 96 – 98 din Lege

Art. 18.

(1) Dispozițiile generale privind ajutorul de deces în cazul decesului asiguratului sunt reglementate de art. 96 din Lege și art. 42 din Statut.

(2) Dispozițiile generale privind ajutorul de deces în cazul decesului unui membru de familie sunt reglementate de art. 97 alin. (1) și (2) din Lege și art. 43 alin. (1) din.

(3) Situația în care beneficiarul are drept la ajutor de deces și din sistemul public este reglementată de art. 97 alin. (3) din Lege și art. 43 alin. (2) din Statut.

(4) Dispozițiile comune ajutorului de deces sunt prevăzute de art. 98 alin. (1) și (2) din Lege.

(5) Procedura și actele doveditoare pentru acordarea ajutorului de deces sunt prevăzute de art. 44 din Statut.

(6) Cuantumul ajutorului de deces se stabilește conform prevederilor art. 98 alin. (3) din Lege.

Art. 19.

(1) În cazul decesului asiguratului sau al pensionarului, beneficiază de ajutor de deces o singură persoană care face dovada că a suportat cheltuielile ocazionate de deces, în conformitate cu prevederile art. 44 din Statutul C.A.A.

(2) Ajutorul de deces se achită persoanei îndreptățite sau mandatarului desemnat, prin procură specială, de către aceasta, în conformitate cu prevederile art. 99 din Legea 72/2016.

Art. 20.

Filialele/sucursalele nu vor calcula și nu vor achita ajutorul de deces pentru beneficiarii care au drept la ajutor de deces și din alte sisteme obligatorii decât după ce acești beneficiari s-au adresat și au încasat respectivul ajutor de deces din sistemele de pensii obligatorii respective, în conformitate cu art. 42 alin. (1) din Statutul C.A.A.

Secțiunea 5

Alte dispoziții comune – art. 99– 105 din Lege

Art. 21.

(1) Personale cărora li se achita indemnizațiile și ajutoarele de asigurări sociale sunt cele prevăzute de art. 99 din Lege.

(2) Termenul de solicitare a indemnizațiilor și ajutoarele de asigurări sociale este prevăzut de art. 100 din Lege.

(3) Încetarea și reluarea în plată a prestațiilor de asigurări sociale sunt reglementate de art. 101 din Lege.

(4) Contribuția datorată sistemului C.A.A. de beneficiarii altor drepturi de asigurări sociale este reglementată de art. 104 din Lege.

Art. 22.

(1) Acordarea prestațiilor prevăzute de Capitolul V din lege se face pe baza de cerere tipizată completată de persoană îndreptățită, la care se anexează documentația doveditoare.

(2) Cererea, împreună cu actele doveditoare necesare, se depune la filiala sau sucursala din care face parte asiguratul.

(3) Formularele tipizate utilizate în acordarea prestațiilor prevăzute de Capitolul V din lege sunt anexă la prezentul regulament. Eventuala modificare a lor se face prin Hotărâre a Consiliului de Administrație al C.A.A. care se comunică tuturor filialelor.

Art. 23.

(1) Consiliul Filialei sau Consiliul C.A.A., după caz, în urma analizei îndeplinirii condițiilor legale, admite sau respinge motivat cererea.

(2) Măsura de respingere a cererii de către Consiliul filialei sau Consiliul C.A.A. va fi motivată și comunicată solicitantului.

(3) Solicitantul poate contesta măsura prevăzută la alin. (2) la Consiliul de Administrație al Casei de Asigurări a Avocaților din România în termen de 30 zile de la primirea comunicării prevăzute la alin. (2), în conformitate cu prevederile art. 53 alin. (1) lit. f) și h) din Statutul C.A.A.

Art. 24.

(1) Indemnizațiile și ajutoarele de asigurări sociale prevăzute la art. 85 alin. (1) din lege pot fi solicitate, pe bază de acte justificative, sub sancțiunea decăderii, în termen de 6 luni calculat de la data la care beneficiarul era în drept să le solicite, astfel cum prevede art. 100 din Lege.

(2) Termenul prevăzut la alin. (1) poate fi suspendat pentru perioada necesară obținerii de documente speciale necesare care nu pot fi obținute din motive neimputabile asiguratului în acest termen.

(3) Termenul este suspendat pe perioada verificărilor medicale, dacă este cazul (art. 103 alin. 1 din Legea 72/2016).

Art. 25.

Beneficiarul drepturilor de indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă, de indemnizație de maternitate sau de ajutor pentru creșterea copiilor este obligat să comunice filialei sau sucursalei orice modificare intervenită în situația sa, de natură să determine încetarea sau suspendarea plății drepturilor, în termen de 15 zile lucrătoare de la apariția acesteia.

Art. 26.

(1) Beneficiarii indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă, a indemnizației de maternitate sau a ajutorului pentru creșterea copilului sunt obligați să plătească contribuția la fondul sistemului potrivit art. 104 alin. (1) din Lege.

(2) Contribuțiile aferente indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă, indemnizației de maternitate sau ajutorului pentru creșterea copilului se rețin odată cu plata indemnizației – potrivit art. 104 alin. (3) din Lege.

(3) Dacă incapacitatea temporară de muncă, indemnizația de maternitate sau ajutorul pentru creșterea copilului vizează fracțiune de lună și avocatul a realizat în luna respectivă și venituri din profesie, contribuția total datorată se calculează considerând regula generală a veniturilor din profesie, baza de calcul a contribuției fiind venitul din profesie plus cuantumul indemnizației de incapacitate temporară de muncă/ indemnizației de maternitate/ ajutorului pentru creșterea copilului din luna respectivă, la baza de calcul rezultată aplicându-se prevederile art. 20 din Lege privind contribuția.

Art. 27.

Pentru calculul altor drepturi de asigurări sociale se utilizează numărul de zile lucrătoare din luna pentru care se acordă indemnizațiile iar din durata timpului de incapacitate temporară, maternitate sau pentru creșterea copiilor, exprimate în zile calendaristice de incapacitate temporară de muncă, se plătesc zilele lucrătoare;

Art. 28.

(1) Pentru evenimentul asigurat, care se desfășoară fără întrerupere, baza de calcul a indemnizației se menține aceeași pe perioada existenței acestuia.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), dacă incapacitatea se prelungește mai multe luni, baza de calcul este cea avută în vedere la calculul inițial al indemnizației, cea de la data producerii riscului asigurat. Chiar dacă asiguratul plătește contribuție la sistem pe perioada incapacității, aceasta nu modifică baza de calcul.

(3) Se consideră eveniment asigurat care se desfășoară fără întrerupere și situația în care, deși este vorba de același asigurat și aceeași boală, se eliberează două certificate medicale fără mențiunea continuitate, motivat de intervenția unor zile declarate oficial nelucrătoare.

Art. 29.

(1) Perioadele de incapacitate temporară de muncă cu întrerupere între ele se consideră evenimente separate, durata lor necumulându-se.

(2) În situația în care, în aceeași lună, există două sau mai multe perioade de incapacitate de muncă pentru afecțiuni diferite pentru același asigurat, fără întrerupere între ele, indemnizația pentru incapacitate temporară se calculează separat, baza de calcul pentru fiecare perioadă de incapacitate se stabilește conform prevederilor art. 105 din Lege.

(3) Baza de calcul se păstrează aceeași pe perioada de invaliditate temporară doar pentru incapacități temporare fără întrerupere ce se întind pe mai multe luni și care privesc aceeași afecțiune (categorie în care se includ și indemnizațiile pentru creșterea copilului).

Art. 30.

(1) Asiguratul poate beneficia în aceeași lună calendaristică de ajutor pentru creșterea copilului (pentru un copil) și indemnizație de maternitate (pentru alt copil), chiar dacă perioadele de acordare se suprapun.

(2) Pentru alte riscuri decât cele prevăzute la alin.(1) perioadele de acordare nu se pot suprapune.